

מעניין תי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות

של

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ
מלובאוואטש

ייל"ל

לזכרון

הרבנית הצדקנית חו' מושקא

ע"ה ז"ל

מוגש על ידי

מכון לוי יצחק

כפר הכ"ד ב'י

שנת ה'תשנ"ט – תשנ"ט

פעל-ה'תשנ"ט: "יגורו עליך הרג" – ה'תתת פל תא'ותיו הקודמות של פעל-
ה'תשנ"ט, ה'תתת ע'תו, ה'תתתו הקודמות. "וק'ליו" ו'תו פ'לות ה'תתת,
ה'תתת ע'תו ל'א'לקות.

ו'תו ר'צון ש'על-י'תו ל'תו פ'ת'תו ה'תתתו (ה'תתתו) ה'תתתו ה'תתתו
ה'תתת'תו" של ה'תתת'תו, ו'ק'ל ה'תתתו ז'תתתו ל'תתתו ה'תתתו ה'תתתו
ו'תתת'תו ה'תתת'תו ה'תתת'תו ה'תתת'תו ה'תתת'תו.

(מעובד על-פי לקוטי שיחותי, חמ"ס, עמ' 239-241)

ה'תתת'תו ה'תתת'תו ה'תתת'תו ה'תתת'תו ה'תתת'תו ה'תתת'תו

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד

לתקופה זו

י"א אלול: חתנת כ"ק אדמו"ר (מהר"ש"ב) נ"ע עם הרבנית הצדקנית ששענא שיה ע"ה,
מוצאי ש"ק פ' תצא, בשנת תרל"ה.

י"ב אלול: כ"ק אדמו"ר (מהר"ש"ב) נ"ע מגיע לארצות-הברית בפעם הראשונה, בשנת תרפ"ט

י"ג אלול: חתנת כ"ק אדמו"ר (מהר"ש"ב) נ"ע, על-ש"ק פ' תצא ה'תתת'.

ט"ז אלול: כ"ק אדמו"ר מהר"ש"ב נ"ע מייסד 'זומכי המלכים', בשנת תרנ"ז.

י"ז אלול: חתנת הרד"ק ר' ב'רד עם הרבנית רבקה נ"ע (רח"ו) כ"ק אדמו"ר חזקו נ"ע, בשנת
תק"ג.

כ"ק אלול: כ"ק אדמו"ר מלך-המשיח שיל"ץ מניח 'אבן הפינה' להרחבת בית רבינו שבכבל,
בשנת תשמ"ח

ח"י אלול: יום הולדת רבינו הבעל-שם-טוב נ"ע, בשנת תנ"ח (נחת).

אח"י תשיל"ת: חתנת רבינו הבעל-שם-טוב נ"ע, בשנת תפ"ד.

יום הולדת כ"ק אדמו"ר חזקו נ"ע, בשנת תק"ה (קחת).

כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע קובע ידיתו בעיד לייבאוויטש, בשנת תקצ"ג.

יום החתלת הלימודים בישיבת 'זומכי המלכים', בשנת תרנ"ז.

י"ט אלול: כ"ק אדמו"ר (מהר"ש"ב) נ"ע קובע ידיתו בבנין 770, בשנת ת"ש.

כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach-neubund.com>

להזמנות: מכון לוי יצחק, ת"ר, 26 - כפר הבר"ב, בנין 72915

Meckon LEVI YITZCHOK P.O.B. 26, Kfar Chabad B. 72915 - ISRAEL

לוח שנת ה'תשנ"ט - ה'תתת'תו חמ"ס 45 שקל, ה'תתת'תו 535

פירת חרדש פרוהמיותת הוא התחלה חדשה פתיים, שלב שלא הרגלנו בו קודם
לכן. כמציב זה חובה לכוונת מעקרה. פלוסר: לא די פרוזות שפסקטנו עד פה.
עשתה יש להוסיף גדרים וסגים הן כמתקפת, הן כרפור והן כמעשה.

כשפשתחילים דבר חדש אורבות הפכנות – "פן יפל הנפול" – עלולה לחול,
תולדה, הדרדרות. דוקא או מחוץ המעצמה, משלעת עלינו החובה לשפזרות יתר.

ופעובד על-פי יאקוטי שיחית, חכ"מ יט' עמ' 210-208

תבוא

פסקים המתכותה שפפפשתנו, יש בהם תולק גליה ותולק נסתר – בגליה הם
דברים שהם תפוך תפורה, ובנסתר – פרכות געלות פוותר.

כסיום המתכותה גאמר: "והשיקה ה' מצרים באגרות... והמתפותרם שם
לאיורה געברים ולשפזות..."

התורה מביאה את המתכותה פדי שעל-ידן גיע לתעלות וקחתה פתובה,
כפאמר: "וזהה כי לבוא אליך כל הדברים האלה... והשיבת אל לבבה... ושבת
עד ה' אללהיך".

לך ה' רופו סיום המתכותה "והשיבה ה' מצרים" – סופם של ישראל געשות
תשובה.

מעלה מחדת יש בתשובה, שהודותה בתפכים לוקחות. וזה סוג נוסף ופחות
של זכיות, שאפילו לצדיק אין. בעל-תשובה זוכה לברך ולהעלות לקדשה את
אותם גיעשות שפזו על-ידי מטאוי למוטות טמאה פושל. הצדיק, לעשות,
מכרח רק גיעשות קדשה שתוכים בדרים הפתרים.

כשיורדו זוכה לעשות תשובה, הדינה געשה עבד לה' תפורה. לך ה' רוקות
המתכותה "והתמכותם שם לויכה געברים ולשפזות...". לעשותו הצדיק נפשה
לקדש-פרוף הוא פאפן טכעי, פבו התקשר לראבי, ה' מוטיכו מלמעלה.

אולם, בעל-התשובה מעורר געמול את הקשר לה'. הוא הופך את נטייתו
והתפטר לעבודת ה', הוא פכוול, פעכותו, כקבלת על שולו, יזום ופחתקשר
לה'.

רש"י מקפיש על פסוק זה: "יגורו עליך חרג וכפליהו": פרושו של רש"י
(פגלי) על גידל הפוערות, אולם בפפפיות הוא מרפו לדרגותו הפעלית של

תצא

כפדשתנו אנו מצאים על געשת מעקרה: "כי תבנה בית חדש וגעשת מעקרה
לנגור... כי נפל הנפול מפני".

מדוע גענית המתורה בית חודש וקאן חרי אם קונים בית לישן, גם כן מתוכים
לכותה בו מעקרה?

פכרית העולם לא השלים הקדש-פרוף-דוא את הצד הצפוני (כפי שאכן
רואים שהשמש עולה בצד מזרח, נוטה לכיון דרום ויורדת בצד מערב). השעם
לך ה' הוא, שאם גבוא מלשהו וישעז אלקום, לשיכו לו: אם אכן אלקים
אתה, פוא וסיום את תפלאכה, השלים את הצד הצפוני.

פדי שתנבראים לא ישעו, תלית, ותשכו שאים וקוקים עוד לכות עליה
או פדי שלא יחשו שהם יכולים להסתר פכותו גענים ולהשעז על נקמתם,
פלי השפזות ה' תמדיית ותנאמו את העולם, פרא ה' את העולם כף ליש בו
חפון שפני-ארם אנים מסגלים להשלים. חפון זה מכרית אותם לתפיר
פעברה שהם וקוקים לגובה מהם, שהם תלויים בתנגמת הקדש-פרוף-דוא.

כך גם פעניי של. פדי שלא ישעו אדם וישכנע את עצמו שהוא מסגל
להשיג פשכלו הכל, הטביע הקדש-פרוף-דוא טבע בעולם שתאדם יתנה מכרת
להעור פהשיגים שהם געלים מהשלל.

אמנם את חלק הנגלה שפתורה הוריד הקדש-פרוף-דוא געלים פצורה פו
שאף השכל האנושי מסגל לקול ולתבנה. אולם, פדי שנופר תמיד שגם חלק
הנגלה שפתורה אנו השפלה אנושית אלך תכמה אלוקית, העמיד הקדש-
פרוף-דוא מספר ענינים פותרה, כך שאא-אפשר לתבנים לאשונים לפי הנגלה
שפתורה.

לך ה' רכות ענינים אלו תוכים להעור פפפיות המתרה, שהיא השכל
האלוקי פגלי. בבואנו לקלד ענינים אלו, מברחים אנו לקלד ולתעמיק
פפפיות המתרה, וקופר שחתורה היא שלכל אלוקי.

אתה הענינים שלפותרם ותבנתם מתוכים עיין פפפיות המתרה הוא הפסוק
תפורה על מצות הפעקה. מדוע דוקא בית חודש דודש מעקרה?